

WAAR ZIJN WIJ IN HEMELSNAAM MEE BEZIG?

Vrolijk openluchtspel in drie bedrijven

door

JOHAN E. G. RUITER

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **WAAR ZIJN WIJ IN HEMELSNAAM MEE BEZIG?** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **JOHAN E. G. RUITER** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2005 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **8** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Gerrit Loman - Nieuwe eigenaar

Klazien - Zijn vrouw

Post - Postbode

Bertha " Bokkeblad" Buurvrouw

Antje - Andere buurvrouw

Derk - Hun zoon

Gees - Hun dochter

Josefien - Ambtenaar van cultuur

EERSTE BEDRIJF

- (het tafereel is een oude vervallen boerderij met kapotte ramen en gordijnen, oude troep op het erf enz. Klazien en Gerrit komen op. Klazien in moderne kleding, Gerrit in spijkerbroek en trui of blouse. Koffers en tassen bij zich. Klazien laat zich op stoel of bank vallen)*
- Klazien: Nou, daar zijn we dan en *(kijkt misprijzend naar het spul en dan in afgrijzen)* is dit nou die mooie boerderij, dat prachtige stee, waar jij al door zo over aan het opscheppen was?
- Gerrit: Dacht ik wel he?
- Klazien: Nou, als je maar niet denkt, dat ik hier ga wonen.
- Gerrit: En wat wou je dan? Weer terug? Dat zal niet gaan. We hebben de huur opgezegd en de hele huishouding zit in de verhuishwagen en die kan hier waarschijnlijk vanavond al zijn.
- Klazien: Maar dit is toch een ruïne, een bouwval een kot. Een varken zou hier nog niet willen wonen.
- Gerrit: Maar je hebt het nog niet eens van binnen gezien, wie weet hoe mooi en chique het er uit ziet.
- Klazien: En dat geloof jij?
- Gerrit: Die ouwe boeren hier op het hogeland hadden allemaal prachtige meubels en antieke kasten en oorijzers en weet ik veel wat nog meer. In ieders geval geld zat.
- Klazien: Toch wel jammer dat die oud-ome Gart-Jan van jou, daar net weer niet bij hoorde. Volgens mij was hij zo arm als een luis met luizen. De notaris heeft toch gezegd dat er geen geld was alleen maar dit boerengevalletje met wat grond erbij.
- Gerrit: Nou dan zal ik wel eens binnen gaan kijken. Heb jij de sleutels?
- Klazien: Nee, die heb jij zelf in de la van het dressoir gelegd.
- Gerrit: En die staat dus in de verhuishwagen en is ook nog eens als eerste in geladen. Daar zijn we dan weer mooi klaar mee. Waarom heb je daar dan ook niet beter om gedacht?
- Klazien: Ikke??? Nou, ik ben blij dat ik dat naar binnengaan nog even kan uitstellen. Enneh... waar slapen wij nu vannacht?
- Gerrit: Oh, dan gaan we toch in de schuur en slapen lekker in het stro.
- Klazien: En die deur zou dan wel openstaan
- Gerrit: Ja, die staan hier op het platteland altijd gewoon open.
- Klazien: En als die dan toch eens niet openstaat?
- Gerrit: Ja, dan weet ik het ook niet meer, dan wordt het wachten op de verhuishwagen een andere oplossing zie ik dan ook niet.
- Klazien: Breek de deur dan maar gewoon open.

Gerrit: Maar Klazien, je kunt toch zo maar niet gaan inbreken in een ander zijn huis?

Klazien: Ja, ik heb misschien niet zo veel hersens als jij, maar ik heb van de notaris begrepen, dat wij dit spul hier geërfd hebben.

Gerrit: Dat is natuurlijk wel zo, maar toch...

Klazien: Nou, breek open dan die voordeur, het is toch zeker onze deur?

Gerrit: Ja, maar die breek je zo maar niet open, dat zijn degelijke eikenhouten deuren, daar kom je nooit door. *(hij stoot eens voorzichtig met zijn schouder tegen de deur, die prompt opengaat)*

Klazien: Net wat je zei Gerrit, die degelijke eiken deuren kom je nooit door. Pas maar op dat dat zoodje niet in elkaar zakt. *(Gerrit is naar binnnen gegaan)* Ik wou dat die ome Gart-Jan alles aan het Leger des Heils had gegeven. *(Postbode komt op de fiets langs met brieven)*

Post: Dag juffer, even uitrusten?

Klazien: Inderdaad.

Post: Ja, ik had nog wat post voor Gart-Jan.

Klazien: Dan ben je op het verkeerde adres, dan moet je het hogerop zoeken.

Post: Wat bedoelt u?

Klazien: Gart-Jan leeft toch niet meer?

Post: Ja, dat weet ik wel, maar als er post voor hem is moet ik het toch wel hier bezorgen he? Dat is onze plicht immers en zijn nabestaanden zullen wel eens een keertje langs komen.

Klazien: Ja, dat komt er ook nog eens bij he?

Post: Ja juffer, dat moet gewoon doorgaan, maar was u hier op doorreis?

Klazien: Nee man, nog veel erger.

Post: Oh???

Klazien: Precies, wij wonen hier.

Post: Verder alles goed met uw hoofd?

Klazien: Wat bedoelt u?

Post: Iemand, die zoiets verzint heeft toch op zijn minst last van Alzheimer light. Hier wonen zegt ze. Mens hoe kom je erbij? Ben je al binnen geweest?

Klazien: Gelukkig niet.

Post: U kunt daar binnen wel een galanteriewinkel beginnen, zoveel potten en pannen staan er wel om alle regenwater op te vangen.

Klazien: Lekt het dan binnen?

Post: Zal ik u eens wat vertellen? U kunt daar zo open huis houden,

alleen niet te veel mensen uitnodigen, want anders ga je met elkaar door de vloer...

Klazien: Lijkt dus niet best wel?

Post: Geen dubbeltje waard, alleen goed voor de afbraak.

Klazien: Maar dat mag nu net niet. Het moet blijven zoals het is, dat stond in het testament. *(Gerrit komt weer op)*

Gerrit: Ah, de post. Heb je ook wat voor ons?

Klazien: Geen post, maar wel een goeie raad.

Gerrit: Oh ja? Laat eens horen.

Klazien: Je moet er een haan in zetten.

Gerrit: Nee, die komen later, nu nog niet.

Post: Ik denk, dat ik haar wel begrijp. Zij bedoelt een rooie haan.

Gerrit: Oh, maar wij zijn niet bij de VARA, wij hebben altijd het TROSkompas, die is wat kleiner en handiger, snap je wel?

Post: Zij bedoelt, de brand erin, hard weglopen en niet weer achterom kijken.

Gerrit: Nee, dat doen we niet. Wij maken er hier weer een mooie boerenplaats van.

Post: Jullie doen maar, ik moet weer verder. *(stapt weer op zijn fiets en terwijl hij wegrijdt zegt hij opzij)* Alzheimer? Geen light, maar hartstikke zwaar.

Klazien: Als ik dat zo van die postbode hoor, is er van dit stee niets dat deugt.

Gerrit: Dat valt een beetje mee meid. Ja, in het begin zullen we misschien hier en daar een beetje moeten improviseren, maar het komt allemaal best voor mekaar hoor.

Klazien: Waar zijn we toch in hemelsnaam mee bezig?

Gerrit: Niet zo pessimistisch zijn meid, het komt allemaal goed, maar het moet even zijn tijd hebben.

Klazien: Het toilet is die voor of achter in het huis?

Gerrit: Het toilet??? Die heb ik helemaal nog niet gezien. Die zullen ze toch niet vergeten hebben? Nee, dat kan niet, want de ouwe Gart-Jan moest er toch ook ergens mee heen.

Klazien: Zal jij weten wat voor een varken dat hij was. Misschien deed hij het wel achter in de tuin.

Gerrit: Dat kan ik niet geloven... of misschien ook wel. Ik denk, dat het hier nog op de romantische toer gaat.

Klazien: Romantisch schijten? Hoe doe je dat?

Gerrit: Ik bedoel dan hebben ze zo'n huisje met een deur met een hartje erin.

Klazien: En daar moet je dan doorheen poepen?

Gerrit: Nee, in dat huisje is dan een plank met een gat erin en daar

moet je doorheen mikken.

Klazien: En zit er dan wel een waterspoeling in en een fonteintje om je handen te wassen?

Gerrit: Eh... eh... dacht ik niet... dat weet ik eigenlijk niet goed.

Klazien: Pak die rommel maar weer in, we gaan subiet op reis terug.

Gerrit: Maar Klazien, waar wil je dan heen, de sleutels van ons zijn ingeleverd en het huis is ook al weer verhuurd en...

Klazien: Jij bent toch ook wel een hele grote domme koe he? Je had toch ook eerst hier heen moeten gaan om te kijken, maar nee hoor. Hij wist het weer beter. Het was toch een groooote boerderij. Nou ik kan je vertellen wat het hier is.

Gerrit: Nou??

Klazien: Een hele grote gore rotzooi en anders niet.

Gerrit: Je moet dat anders zien meid.

Klazien: Kan dat dan?

Gerrit: Ja, kijk ik zie het zo. Wij knappen hier de boel een beetje netjes op en verkopen het dan aan een stel dombo's uit de stad.

Klazien: En dat mijn lieve Gerrit, hebben ze dus al gedaan.

Gerrit: Hou jij je nou eens even stil en luister naar mij. Kijk, er zijn ook lui, die het prachtig vinden om op het platteland te wonen en die hebben er ook wel een bult geld voor over, maar dan moet het er niet zo haveloos uitzien als nou. 'n Kwastje verf, een nieuw gordijntje en het lijkt weer heel wat en wij beuren een dikke prijs en kopen ons een mooi huis in de stad. Nou? Hoe lijkt je dat?

Klazien: Als het zo zou gaan, dan was ik het er wel mee eens.

Gerrit: En wij kunnen het zelfs nog gaan verhuren, dat levert ook heel wat op. Dus er is best een smak geld mee te verdienen.

Klazien: Dus jij denkt, dat die lui uit de stad daar wel in zullen trappen?

Gerrit: Vast wel en wij worden slapend rijk.

Klazien: Nou we zullen zien, maar ik wil wel een andere plee.

Gerrit: Nee, die moet juist zo blijven.

Klazien: Oh ja, dat is ook zo. (*zucht*) romantisch poepen. Heb je nog meer van die romantische ideeën?

Gerrit: Ja, maar dat weet jij nog niet. Ik heb ons ook een leuke toom kippen gekocht, hebben wij iedere morgen een vers eitje op ons bord.

Klazien: Als je der maar niet zo'n kukelekuding bij hebt gekocht, want die maken zo'n geweldige herrie.

Gerrit: Ik heb er ook zes hanen bij gekocht.

Klazien: Zes hanen???

Gerrit: Ja, natuurlijk.

Klazien: Voor zover als mij bekend hoeft er altijd maar één haan bij

zo'n span kippen, Dat hebben die boeren hier allemaal.

Gerrit: Ja, maar dat zijn van die zuinige boeren van het hogeland, die gunnen die kippen niks. Nee meid, onze kippen zullen het goed hebben. *Bertha Bokkeblad komt op*)

Bertha: U hebt gelijk, je moet de kippen goed voeren.

Klazien: En wie bent u dan wel?

Bertha: Ik ben Bertha, uw buurvrouw, ik hoorde net van de postbode, dat u hier komt wonen. Nou daar hebben jullie groot gelijk aan hoor. Dit is een hele mooie plaats en van alle gemakken voorzien.

Klazien: Oh ja? En wat zijn die gemakken dan precies?

Bertha: Nou, er is een huisje bij en eh vers water uit de pomp en een... eh grote petroleumtank.

Klazien: Water uit de pomp? Hebben ze hier dan geen waterleiding?

Bertha: Nee, dat is destijds tot aan ons huis aangelegd, want Gart-Jan had daar geen geld voor over. Hij zei altijd. Mijn ouders zijn groot geworden met dit water en ik ook, daar is dus niks mis mee. En toen is dat zo gebeven.

Klazien: Vertel eens Bertha. Is hier eigenlijk wel gas en licht?

Bertha: Daar hoef je niet op te rekenen. Kijk die petroleumtank is ervoor de kachel en het licht. Ouwe Gart-Jan heeft hier eigenlijk altijd een beetje gekampeerd.

Klazien: Moeten wij er ook maar een camping van maken.

Gerrit: Helemaal nog niet zo'n gek idee.

Bertha: Maar daar moet je een vergunning voor hebben.

Gerrit: Ach mens, we leven hier aan het uiteinde van de wereld, wie zou ons hier nu gaan controleren?

Bertha: Ja, jullie moeten het zelf weten, maar de verrader slaapt nooit.

Gerrit: Maar jij bent de enigste die het weet...

Bertha: Oh, maar ik kan mijn mond wel houden hoor, ik ben geen kletsmajoor. Ik heb een slot op mijn mond.

Gerrit: Nou, goed dan.

Bertha: Vertel eens. Wat doet u voor werk en werkt uw vrouw ook?

Gerrit: Nou, dat is te zeggen. Kijk ik zit efkes zonder werk op dit moment en mijn vrouw...

Bertha: Oh, maar u hoeft mij niet alles te vertellen hoor, anders lijkt het net of ik heel nieuwsgierig ben, maar eh... wat doet uw vrouw?

Gerrit: Op het ogenblik ook efkes niks.

Bertha: Maar wat deed u dan voor die tijd en heeft u ook kinderen en had u een eigen huis in de stad?

Gerrit: Ik was boekhouder bij Philips, maar die zijn gaan inkrimpen en

toen kregen wij dit spuitje van onze oudoom Gart-Jan en toen dachten wij. Kom we maken hier een nieuwe start.

Bertha: En hoe heten jullie dan eigenlijk?

Klazien: Mijn man heet Gerrit en ik heet Klazien.

Bertha: Uit Zalk??

Klazien: Nee en dat was dunkt mij ook geen familie.

Bertha: Zonde, want die had heel veel verstand van planten en kruiden en zulk spul. Nou en er groeien hier zoveel vreemde planten. Dat was dan net iets voor jullie geweest.

Klazien: Wie weet wat er nog eens gebeurd, ik zal me er eens in gaan verdiepen, maar ik wil nu dus eerst wel eens naar dat huiske en ik weet nog steeds niet waar die staat.

Gerrit: Volgens mij achter in de tuin. Ik loop wel even met je mee. Nou wij zien u nog wel een keertje he?

Bertha: Ja, gaat uw gang maar. Ik kom nog wel eens een keertje weer. *(Klazien en Gerrit at)* Sjonge jonge wat een nieuws zeg, daar moet ik eerst maar eens mee op stap. *(Antje komt op)* Hoi Antje, moet je eens horen, wat ik hier allemaal al heb meegemaakt. Er wonen hier nu twee van die halve garen uit de stad en ze beginnen hier een kamping en ze verkopen kruiden en van alles en nog wat en...

Antje: Ho eens even, dus het is waar wat de postbode vertelde? Maar er kunnen in dit rattenklooster toch geen mensen leven?

Bertha: Ja, maar ze doen het wel. Moet je nagaan, ze hebben geen gas en geen licht en moeten hun water nog uit de pomp halen.

Antje: Nou, dan zullen ze nog wat beleven als in de winter de pomp vastvriest.

Bertha: Maar ze hebben hele grote plannen hoor. Ze gaan hier alles verbouwen en maken er een hartstikke luxe kamping van met allemaal karrevannen en huisjes en zo.

Antje: Hebben ze daar dan een vergunning voor

Bertha: Nee meid, dat doen ze allemaal hartstikke stiekem en ook nog eens illegaal.

Antje: Dus dan zit het hier straks stikvol met illegalen?

Bertha: Zit er dik in.

Antje: Maar waar halen die lui het geld dan vandaan? Of hebben ze een dikke erfenis gehad?

Bertha: Ze hebben alleen dit boerderijtje geërfd en hebben verder geen cent te makke. Ze zijn allebei werkloos en hij zit ook nog zonder werk.

Antje: Maar waar betalen zij dan dat alles van?

Bertha: Weet jij het? Oh, wacht eens even, zij heette Klazien.

Antje: Uit Zalk?

Bertha: Nee, maar dat is denk ik een tante van haar of zoiets, want ze heeft heel veel verstand van al die kruiden en zo.

Antje: Oh en nou gaan ze straks zeker gedroogd gras in zakkies verkopen?

Bertha: Ja mens, weet ik wat die lui allemaal uitvreten. Der kijkt geen mens naar ze om. Ze kunnen hier doen en laten wat ze maar willen.

Antje: Oh, maar ze zitten toch zeker niet in die eh.. drukse handel?

Bertha: Zou maar zo kunnen, ik vertrouw ze voor geen cent, maar stil ze komen er geloof ik weer aan. (*Gerrit en Klazien weer op*)

Gerrit: Hé, je bent er nog en jouw zuster heb je ook opgehaald?

Antje: Nee, ik ben haar zuster niet. Ik ben Antje van de andere kant.

Gerrit: Bent u dan van de goeie kant?

Antje: Ja, dat kan men wel zeggen.

Gerrit: Dus dan is eh... Bertha van de verkeerde kant??

Klazien: Nou maar ik ben Klazien en als ik het goed begrijp, dan zijn jullie dus beide van de andere kant?

Bertha: Ik ben de linkse en zij is de rechtse.

Antje: Jaha, als je zo staat wel, maar als je andersom gaat staan, zo dus (*doet voor*) dan is het net andersom.

Gerrit: Ja, nee, het is me glashelder.

Antje: Dus jullie gaan hier zo'n kampeerbedoening beginnen?

Gerrit: Hé, ik meende dat er hier iemand een slot op de mond had.

Antje: Ik begrijp u niet

Bertha: Ik moet eerst even weg hoor. Ik heb nog aardappeltjes op staan en anders branden ze nog aan ook. (*Bertha haastig at*)

Klazien: Nou zeg, we hadden haar iets in vertrouwen verteld en nu weet jij er ook al weer van.

Antje: Nou, je kunt mij alles wel vertellen, ik ben niet zo'n stadsomroeper als die Bertha Bokkeblad.

Klazien: Maar we hebben niks te vertellen. We weten niet eens of wij hier wel blijven

Antje: Oh, ik had anders van Bertha begrepen, dat jullie hier van alles willen beginnen zoals een kruidentuin en zulke dingen dus.

Klazien: Wij hebben er totaal geen ervaring mee, hoe het gaat op zo'n boerderij, maar gelukkig heeft mijn, man al een toom kippen gekocht met zes hanen er bij.

Antje: Zes hanen??? Waarom dat, dat is toch veel te veel. Dat worden alleen maar vechtpartijen. Die vechten zich allemaal dood.

Gerrit: Natuurlijk niet, waarom zouden ze dat doen. Ze zoeken zich allemaal een hennetje uit en dan is er toch vree?

Antje: Nee, dat kan niet. Jullie zoeken de mooiste haan er maar uit en maken van die andere vijf maar een flinke partij kippesoep.

Klazien: Maar dan hebben wij toch veel te veel kippesoep?

Antje: Doe je de rest toch in de diepvriezer.

Klazien: In de diepvriezer??

Antje: Och stumper nee, dat kan niet, jullie hebben geen stroom.

Gerrit: Zeg gaat dat met sikken soms net zo?

Antje: Ja, net zo.

Gerrit: En ik heb van de week nog twee geitebokken op de markt gekocht en die worden van de week ook nog afgeleverd.

Klazien: Je bent aardig achter mijn rug om aan het kopen geweest niet?

Gerrit: Maar ze waren niet zo duur en ik wou je er mee verrassen.

Klazien: En wat wil je daar dan mee? Geiten fokken?

Gerrit: Nee voor de melk dacht ik.

Klazien: Bokkemelk? Nooit van gehoord. Hoe doe je dat?

Gerrit: Ik eh... jaahaa, ik dacht eh... nee het zijn volgens mij geiten.

Klazien: Of zijn ze gecastreerd?

Gerrit: Nee... eh, dat dacht ik niet, der zaten van die dingen onder volgens mij.

Klazien: Ik weet het niet Gerrit. Maar ben jij nu van jezelf zo dom of... heb je daar een speciale cursus voor gevolgd? Wie koopt er nou zoiets? Dan had je nog beter direct een koe kunnen kopen.

Gerrit: Ja, maar dan had ik er ook direct een bolle bij moeten kopen en dat werd mij veelste duur.

Antje: Maar een bolle ben je tegenwoordig toch niet meer nodig om een koe te bevruchten. Daar hebben ze nu een speciale vent voor.

Gerrit: *(Is stil en kijkt heel ongelovig)*... Dat kan toch zekers niet???

Antje: Jawel hoor.

Gerrit: Jij wou mij wijsmaken, dat zo'n vent achterop zo'n koe... eh... eh... van je hoema, hoema?

Antje: *(lacht)* Nee natuurlijk niet, dat doet hij met een rietje.

Gerrit: Dat doet hij met een rietje... ja, ja. Meid, belazer je moeder maar mij niet. Met een rietje zegt ze. Net als bij een glaasje ranja zeker?

Klazien: Ja, dat komt mij ook onwaarschijnlijk voor.

Antje: Ja echt waar, zo'n man gaat er achterin met zo'n rietje en bevrucht hem daar dan mee.

Gerrit: Met een rietje???

Antje: Ja.

Gerrit: Leuk verhaal meid, maar daar moet je een ander voor opzoeken.

Antje: Ja, ik kan jullie het geloof niet geven, maar het is echt zo hoor.

Gerrit: Verder alles goed met jou hoofd? Geen hoofdpijn of andere gevaarlijke bijverschijnselen? Nou, wij gaan maar eens aan het werk met ons beide Klazien.

Antje: Nou, we zullen het er nog wel eens over hebben. Ajuus. (*gaat af*)

Klazien: Maar... ik heb toch wel eens gehoord over zo'n kunstmatige bevruchting, dus het zou wel waar kunnen zijn.

Gerrit: Maar zie jij zo'n kerel dan al met een rietje??? Het zijn toch geen kikkers?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto